

Hetvenöt éve, 1933. Hetvenöt éve, 1933. május 12-én hunyt el Budapesten Krúdy Gyula író, hírlapíró, Szindbád, Rezeda Kázmér, Alvinczi Eduárd megteremtője.

Alakja olyan, mintha egy ihletett órán Krúdy teremtette volna. Apja jómódú ügyvéd, anyja cselédlány, kapcsolatukat csak a tizedik gyermek után törvényesítették. Az elsőszülött Gyula 1878. október 21-én látta meg a napvilágot Nyíregyházán. Első novellája 15 éves korában jelent meg, ekkor alapította diáktársaival a Nyíregyházi Sajtóirodát, hogy hírekkel lássa el a fővárosi lapokat. Az érettségi előtt Debrecenbe szökött hírlapírónak, egy tanára kérésére mégis levizsgázott. Dolgozott Nagyváradon, majd 1896-ban a millenniumi ünnepségekre Pestre utazott, s végleg a fővárosban maradt. A bohémvilág kedvenc találkozó- és mulatóhelyei voltak fő támaszpontjai, itt teremtődött meg írásainak sajátos, "krúdys" légköre, s itt talált rá külön figuráira is. 1897-ben megjelent első novelláskötete, ettől kezdve évente jelentkezett 2-3 kötettel, s naponta jelentek meg írásai különböző lapokban. Fáradhatatlanul dolgozott, testi erejéről, szerelmi étvágyáról, a szakácművészet, a finom nedűk iránt érzett vonzalmáról, féktelen mulatozásairól legendák keringtek. Kétszer nősült, négy gyermeke született, anyagi helyzete ritkán volt stabilnak mondható.

Írói pályájának első szakaszán a romantika, Jókai, Mikszáth és Reviczky, a külföldi írók közül Turgenyev hatása érződött. A századfordulóig közel félezer elbeszélést írt, a lapokban hét kisregénye jelent meg, novelláskötetet is kiadott. A XX. század elején érdeklődése a történelmi témák felé fordult, feldolgozott középkori szepességi történeteket, írt Martinovicsékról.

1911-ben a Szindbád ifjúsága és utazásai című kötetben teremtette meg Szindbád alakját, egyben saját költői alteregóját. A Szindbád-történetek középpontjában az utazás, a keresés, a múlt alakjainak megidézése, az eltűnt idő utáni vágyakozás, a jelen sivársága elől való menekülés áll. A mitikus hajós alakja tűnik fel a Francia kastély, a Szindbád: A feltámadás, a Szindbád megtérése és a Purgatórium lapjain is. Első igazi közönségsikerét A vörös postakocsi című regényének köszönhetette, amelyben a századforduló Pestjének világát idézte fel. Műveiben csodás illatok, ízek, finoman derengő női testek idéződnek fel, finom pasztellszínekkel festi meg varázsos világát.

A forradalmak idején közírói szerepet vállalt, szerkesztette a Néplapot, tudósított a kápolnai földosztásról. A húszas évek elejétől népszerűsége csökkent, anyagi és publikációs gondokkal küzdött, egészsége is megrendült. Írásaiban az álom és valóság határán mozgó ábrázolást egyre inkább realista színezetű hang váltotta fel. E korszakának csúcsa a Boldogult úrfikoromban, Az élet álom, a Három király és a Rezeda Kázmér szép élete, amely csak halála után jelent meg. 1933 tavaszán állapota rosszabbodott, anyagilag is mélypontra került, május 12-én, hajnalban hunyt el. Több mint 60 regényt, 3000 elbeszélést, ezernél több cikket hagyott maga után. A Szindbádból a színészkirály, Latinovits Zoltán főszereplésével Huszárik Zoltán készített felejthetetlen filmet.